

Pápai Refi Alumni

ISTENNEK, HAZÁNAK, TUDOMÁNYNAK

2025 tavasz, VII.szám

Köszöntő

Kedves Exrefisek!

*„a te anyádnak oktatását el ne hagyd”
(Bölcs Salamonnak Példabeszédei 1,8)*

A tisztas asszonyságnak – tudniillik az alma maternek – gyermekei vagytok.

Kovács Péter mondta a templomban egy ballagás alkalmából, hogy „Önök refisek, és azok is maradnak mindig.”

Ugye megbocsátható nekem, hogy én tegezem Önöket.

Kimondhatatlanul nagy öröömre szolgált, hogy a legutóbbi Nagy Találkozón az általános műveltségre vonatkozó kérdéseken kívül a Refi legendás tanáraitól is voltak kérdések a nagytornateremben megrendezett vetélkedőn. Kérlek benneteket, hogy tegyétek hagyománnyá ne csupán a találkozót magát, hanem az ilyen vetélkedőket, az ilyen kvízkérdéseket.

Arról már nem is beszélve, hogy vannak olyan exrefiseink is, mint amilyen Jókai Mór, akinek az idén ünnepeljük 200. születésnapját. (Happy birthday to him!)

Szoktátok tőlem kérdezni, hogy mennyire amortizálódott a gimnáziumi felhozatal, hogy milyenek a mostani diákok.

Nos. Miközben előfordult már, hogy a mesterséges intelligenciának köszönhetően egy nemlétező Csokonai-versről kaptam elemzést, azért azt kell mondanom, hogy a diákság lényegében ugyanolyan, mint amilyen a mindenkori ifjúság.

Az egyházi gimnáziumok alkotnak valamiféle védőburkot. Ezt bizonyára megtapasztaltátok Ti is, a hírlevélben olvasható interjúk alapján is egy ezt visszaigazoló kép rajzolódik ki. Ennek veszélyeivel is tisztában vagyok, de a kockázatok és mellékhatások – szerintem – elenyészőek az előnyökhöz képest.

Jó hírem van: jelenleg is jó a Refi! Ez annak is köszönhető, hogy most már tucatnyi exrefis kolléga is tanít velünk. Lelkesek, majd szétfeszíti őket az energia. És sok olyan diákunk is van, akiknek már a szüleit is tanítottuk, nagy öröm a „másodgenerációs” refisekkel együtt dolgozni.

Isten áldását kérem mindannyiunk munkájára, egész életére és bízom benne, hogy hamarosan újra látjuk egymást valamelyik találkozón!

Veress Zsuzsa

Miniinterjúk

Bármerre is barangolunk a világban, egészen nagy esély van arra, hogy összetalálkozunk egy ex-refissel, vagy ha vele nem is, akkor a testvérével, a fodrászával, vagy a szomszédjával... Az októberi találkozó csak az első lépcsőfoka volt egymás megismerésének, így hát íme, itt egy újabb. A további hírlevelek mindegyikébe két volt öregdiákot kérdezzük.

Ideje izgulni, hogy kik lesznek a következők!

Rendhagyó jelleggel egy olyan páros interjú következik, ahol az interjúalanyok a való életben is egy párt alkotnak, méghozzá már korai refis éveik óta.

Kanizsay Bori és Bognár Bence
(Érettségi éve: 2005/2006)

1. Mivel foglalkoztok jelenleg és mi miatt választottátok ezt a pályát (vagy választott a pálya benneteket)?

Bori – Környezetkutató vagyok, az Ökológiai Kutatóintézetben dolgozom. Országos hődtérképezéssel, vizes élőhelyekkel, vízvisszatartással foglalkozom.

Mindig is a természettel kapcsolatos témák érdekeltek. Már gyerekkorom óta tudtam, hogy valami ilyesmi szeretnék lenni – leginkább szüleim, nagyszüleim hatására, aki felkeltették és táplálták is az ezirányú érdeklődéseimet.

Pápán biológia-földrajz fakultációs voltam, az érettségi után pedig először a Veszprémi Egyetemen jártam környezettudományi szakra, aztán pedig a Soproni Egyetemre mentem át, ott végeztem okleveles környezetkutatóként.

Bence – Erdőmérnök vagyok, nekem kicsit kalandosabb volt a pályaválasztás. Veress Zsuzsa osztályába jártam, eleinte magyar-töri-francia fakultációs voltam, így hát akkoriban még nem épp a későbbi szakmámba vágó tantárgyakkal foglalkoztam.

Leginkább Bori erdőmérnök-vadász apukája motivált engem, sokat jártunk ki együtt az erdőre. Egyszer egy erdészeti feladatot kellett megoldani, ennek köszönhetően jött ki először, hogy ez a téma érdekes, gyakorlatias, majd ennek hatására ébredtem rá, hogy hivatásszerűen is ezzel szeretnék foglalkozni.

A francia vonal viszont annyiban megmaradt és nagyon hasznossá vált, hogy egyetem alatt apósom francia csoportjait kísérgettem a vadászatokon – nyelv- és munkagyakorlatnak is kiváló lehetőség volt.

2. Mit jelentett számotokra refis diáknak lenni? Mit jelent ma (öregdiáknak lenni)?

Bori – Nálam ez családi örökség volt, két nővérem már a Refibe járt, ezért alig vártam, hogy én is refis lehessenek. Nem is volt egyéb terv, más középiskola szóba se jöhetett. Így nem volt meglepetés sem, felkészülten érkeztem és nagy segítség volt, hogy a nővéreim is oda jártak. A tanárok szemében is volt egy „előéletem” – pozitív és nem annyira pozitív értelemben is, de ez így is van rendjén.

Nagyon szerettem refis lenni, a kamaszos lázadás nyilván mindenhol jelen lett volna, ezért az, hogy lázadtunk a „merev” keretek ellen, utólag más fénytörésbe kerül. De igazából már akkor is mindig tudtuk, hol a legvégső határ, amíg el lehet menni, ahogy azt is, hogy ez egy biztonsági háló is. Ismertünk más középiskolásokat, így nem volt túl nehéz belátni, hogy mindez értünk van, nem ellenünk. De azért jólesett lázadni ellene.

Mind a mai napig nagyon jó érzés, hogy refis lehettem – ha ma találkozom más volt refisekkel, ez mindig egy összekötő kapocs akkor is, ha egyébként nem is ismertük egymást. Annak idején az egyetemi indexben még szerepelt az érettségi helye és többször ért olyan élmény, hogy az egyetemi oktatók közül sokan jó néven vették a Refit, volt súlya, húzása a névnek.

Bence – Borival pont ellenkezőleg nekem fogalmam sem volt arról, hogy refis szeretnék lenni. A szüleim akkoriban váltak, amikor középiskolába készültem. Apukám mellett maradtam, ő pedig szeretett volna engem biztonságban tudni, mert olyan munkája volt, ami miatt sokat kellett utaznia. Emiatt nekem eleinte nehezebben ment az új közösségbe való beilleszkedés, de aztán ez nagyon hamar megváltozott, ahogy bekerültem a kollégium zárt, különleges atmoszférájába.

A „refisnek lenni” számomra ma is ugyanezt az atmoszférát, láthatatlan közösséget jelenti – annyi kiegészítéssel, hogy nekem ezt az egyetem egy kicsit egy még zártabb, még különlegesebb élménnyel fejelte meg, ami kissé kirántott korábbi társaságaimból. A volt refis osztálytársakkal például sokat jártunk a Művészetek Völgyébe, de aztán ez az egyetem miatt kicsit megszakadt. Viszont épp nemrég vettük fel újra a fonalat, és pontosan ugyanott tudtuk folytatni, ahol anno abbamaradt. Logisztikailag kicsit bonyolítja a helyzetet, hogy Szilvásváradon élünk és az országnak ezen részén nem tolonganak a refis öregdiákok. Ugyanakkor ez egy olyan társaság, ahova az ember visszavágyik, így a távolság nem lehet akadály.

3. Van-e olyan egykori tanárotok, akire különösen szívesen emlékeztek vissza?

Bori – Nagyon sok, csak néhányukat említem meg. Nekem Tünde néni volt az osztályfőnököm, aki egy nagyon gondoskodó személyiség, mindig igyekezett második anyánkként mellettünk állni. És azt hiszem, volt olyan, amikor mi is erősítettük őt. Gizi néni nekem nagyon fontos volt a „szakmai” tantárgyak miatt, de a személyisége, a tanári mivolta és a példamutatása még annál is fontosabb

volt. Torma Ákos órai felejthetetlenek voltak, sokat adtak nem csupán tananyagban, de a tananyagon túl, világszemléleti kérdésekben is.

Bence – Veress Zsuzsa volt az osztályfőnököm, nagyon szerencsésnek mondhatom magam emiatt. Kiváló képessége van nem csupán hatalmas tudásának átadására, hanem arra is, hogy az irodalmat ne csupán a szövegen, hanem annak mélyrétegeivel együtt ismertesse meg a diákokkal. Pitó Katalint is nagyon szerettem – bár nem voltam kiemelkedő francia nyelvből, mindig nagyon kedves és támogató volt. Torma Ákost én is kiemelném, mert nem csupán a tananyagot, de a tudnivalót, vagy még inkább az útravalót is át tudta adni nekünk. Grigely Csabára pedig mint kollégiumi nevelőtanárra emlékszem vissza jó szívvel, neki komoly szerepe volt abban, hogy az akkori közösségünk olyan jó lehessen, amilyenné lett.

4. Mit üzennétek a mostani refiseknek?

Bori – Nagyon nehéz jót üzeni. A legidősebb gyerekünk most kezdte a gimnáziumot, így valami olyasmit kellene mondani, amit neki is mondanánk. Nagyon nehéz dolga van manapság a kamaszoknak; azt gondolom, nekünk sokkal könnyebb volt annak idején. Úgy gondolom, a Refi még mindig különleges, mert az értékrendjével egyfajta burkot tud képezni a mostani diákok köré is – bár azt hiszem, ezt hiába is üzenem a középiskolásoknak, mert ennek hasznára úgymajd felnőtt fejjel, visszatekintve jönnek majd rá. Pont úgy, ahogy mi is...

Próbáljatok meg minél több mindent megismerni a világból, minél több dologban részt venni, hogy már most, fiatalon közösségépítő attitűdöt tudjatok felvenni, mert ennek később is nagy hasznát veszitek majd.

Bence – Csak kiegészíteni tudom, amit Bori mondott: élvezzétek ki ezeket az éveket, mert – bármilyen furcsán is hangozzék ez – olyan jó és könnyű dolgok soha nem lesz, mint most. Higgyétek el, hogy a keretek értetek vannak kitalálva, nem ellenetek, és ezen keresztül, ennek köszönhetően olyan személyiségjegyeitek fognak megerősödni, amik másutt nem feltétlenül alakulnának ki.

5. Villámkérdések

- **Kedvenc állat?**
(Mindketten) Kuta
- **Bringa vagy autó, vonat vagy busz?**
(Bence) Bringa és vonat
(Bori) Autó és vonat
- **Rock vagy pop?**
(Bence) Rock!
(Bori) Pop!

6. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **Várkert**
(Bori) Randik
(Bence) Meg a ballagás.
- **áhítat?**
(Mindketten) Reggeli. Napindítás.
- **lebzselő?**
(Bori) A Refi. És némi lázadás - merthogy jól össze lehetett firkálni.
(Bence) Az a helyzet, hogy én szerettem. Egyfajta burok, védelem volt az is.

Öregdiák Találkozó

Január 29-én került megrendezésre a Refis farsangi mulatság, melyet idén is a Diákönkormányzat szervezett. Az este 18:30-kor kezdődött, a résztvevőket teaszoba, társasjáték- és párnacsataszoba várta, illetve volt lehetőség a jelmezekről fotókat is készíttetni. Nem teljes a farsang, ha nincs finom fánk, illetve tombolahúzás. A Refiben most is teljes volt a farsangi élmény. Külön köszönjük iskolánk alumni közösségének, hogy a tombolafelajánlások koordinálását idén is vállalták! Közel félszáz nyertes tombola volt, értékesebbnél értékesebb nyereményekkel, melyeket szinte teljesen volt diákjaink ajánlották fel. Az este természetesen a discoval volt teljes, a nagytornaterem adott ennek otthont.

Bajnok Attila

Tervezünk és szervezünk!

A volt diákok összefogása mindig különleges erőt képvisel. Volt Refisként nemcsak emlékeket őrzünk, hanem aktívan szeretnénk tenni is azért, hogy az iskola jelenlegi diákjai hasonlóan szép élményekkel gazdagodjanak.

Az elmúlt időszakban alumni közösségünk több kezdeményezést is elindított: szerveztünk találkozót, hogy újra összekapcsolódjunk egymással és az iskolával, támogattuk a diákokat farsangi tombolával, karácsonyi meglepetéssel, és sok-sok emlékezetes pillanattal. Emellett elkezdtek segíteni az iskola táborhelyének rendbetételében, hogy a jövő generációi számára is szép emlékek gyűjtőhelye lehessen.

A szervezőgárdával úgy döntöttünk, hogy ideje összegezni a tudásunkat, megbeszélni a megbeszélni valókat és meghatározni a főbb irányvonalakat. Néhány hete sikerült egy közös hétvégét együtt töltenünk, ahol nemcsak a szervezésé, tervezésé volt a főszerep.

A délelőtti és délutáni ötletelések között volt időnk azokra a bizonyos "régi szép időkre", a "hogyan is volt"-akra. Zenéltünk, hallgattunk Tankcsapdát, főztünk reggel kávékat egymásnak, és találgattuk, hogy ki milyen főzeléket nem szerethet. Van, aki '95-ben, és van aki 2020-ban végzett, de a húr amin pendülünk, az bizony egy.

Hisszük, hogy az alumni közösség nemcsak az emlékekről szól, hanem arról is, hogy visszaadhatunk valamit abból, amit mi kaptunk. Ennek vagyunk mi így együtt a részesei.

Kedves Exrefisek! Októberben találkozunk!

Birkás Zsófia

Van alapítványunk!

Örömmel tudatjuk veletek, hogy a Veszprémi Törvényszék 2024. szeptember 19-én bejegyezte az Eperfa Alapítványt, a Refi alumni közösségének alapítványát, amelynek célja úgy az alumni közösség, valamint az iskola jelenlegi diákjainak és tevékenységeinek támogatása.

Az alapító okiratban az alábbi tevékenységeket határoztuk meg:

Az alapítvány szervezi a Pápai Református Kollégium Gimnáziumának éves rendszeres öregdiák találkozóját, a felmerülő költségek fedezéséhez támogatást nyújt.

Az alapítvány az iskola tehetséges, kiemelkedő tanulmányi, művészeti vagy sporteredményekkel rendelkező diákjait ösztöndíjakkal, tárgynyereményekkel támogatja.

Az alapítvány az iskola jelenlegi tevékenységeihez (rendezvények, kirándulások, sport- és egyéb programok) az iskola vezetésével és tantestületével együttműködve pénzübeli és/vagy természetbeni (pl. eszközbeszerzés) támogatást nyújt.

Az alapítványt öten alapítottuk, a kuratóriumi teendőket pedig hatan látják el. Négyen közülünk nem csupán öregdiák-társak, de a Refi jelenlegi dolgozói is.

A Refi támogatását évi négy rendszeres alkalmon (októberi öregdiák-találkozó, adventi program, tavaszi beszélgetés, farsangi tombola) és további, eseti programokon keresztül tervezzük megvalósítani (ezek már a megelőző mintegy másfél évben is megvalósultak, csak akkor még az alapítványi háttér nem állt rendelkezésre).

Amennyiben te is azonosulni tudsz az alapítvány céljaival, támogatásodat szívesen fogadjuk az alábbi számlaszámon, "adomány" közleménnyel:

Eperfa Alapítvány
11748045-24824459

Köszönjük, ha támogatásra érdemesnek találod a kezdeményezést és reméljük, jövőre újra találkozunk a Refiben!

Hírek

Pályaorientáció

Pályaorientációs nap a Refiben.

[Tovább olvasok](#)

Jókai200

Tisztelgés az exrefis Jókai előtt.

[Tovább olvasok](#)

weboldal

facebook